

הבלוג האולימפי

הבלוג הוקם כדי לסקר את המשחקים האולימפיים בביג'ין. למרות ההתנגדות למשטר הסיני ולמרות שארגונים בעולם ניסו למנוע ובצדק את המשחקים, המשחקים יתקיימו במועדם ואנחנו רוצים לתת מענה למה שקורה שם מבחינה ספורטיבית

8/2008

כחץ מקשת

שלום לכם ספורטאי הכורסאות (במקרה הטוב) ולכם שלא טורחים לעשות ספורט בכלל (במקרה הרע). אפנה מיד לנושא ואומר בגאווה שאני עוסק בספורט אולימפי לכל דבר ועניין באופן חצי חובבני וחצי מקצועי - הקשתות (חץ וקשת) אהייה צנוע ואומר שברשותי תארים לא מבוטלים בענף בקטגוריית ריקרב (recurve) הנוער והמבוגרים. אני יודע שעשיתי רבים מכם מרימים גבה ומעקמים את האף למשמע הידיעה המוזרה הזו, אבל כן יש אנשים שמקדישים זמן מה מחייהם כדי להתאמן ולהתחרות בחץ וקשת.

זהו ספורט מורכב, טכני, דורש עצי ברזל וסבלנות אין קץ, זהו ספורט שקט ומרגיע - אפשר להגיע דרכו להגשמה עצמית (זן וכו'...). הספורט מאוד מלמד את הורה על עצמו ועל היכולות הגופניות והנפשיות שלו. כנגזרת לכמות הקשתים הקטנה בארץ (כמאה וחמישים קשתים פעילים) יש תחושה של ספורט מאוד קטן ואינטימי. הקשתות מתאימה לשני המינים (אני ממליץ החל מגיל 11-12).

לגבי התוצאות, אהייה כן ואגיד שהן אכן מאחרות לבוא... כדי להגיע לתוצאות טובות (כמעט ואין מושלם) יש להתאמן מספר שנים לפחות. התיאוריה פשוטה: יש לך קשת. יש לך חץ. ויש מטרה במרחק כלשהו ממך. וכמובן, צריך לפגוע באמצע. הביצוע המעשי הרבה יותר מורכב: הירי עצמו דורש יכולת ריכוז וקורדינציה, בנוסף ליציבות כללית, רגיעה וטיפה של כח. זה הספורט על רגל אחת.

אעזוב את השימוש של הקשת ככלי מלחמה בעבר ואת ל"ג בעומר ואתמקד בענף כענף אולימפי. בלי יותר מדי תסביכים ענף הקשתות הינו ענף אולימפי החל משנת 1930 באופן קבוע בעקבות הקמת FITA (ההתאחדות הבינלאומית לקשתות) שקבעה חוקים בינלאומיים לקשתות, אבל הספורט דשדש בעקבות טכנולוגיה מימי הביניים (קשתות עץ) ושולל תירוצים אחרים. החל מאולימפיאדת מינכן '72 הקשתות החלה את דרכה באופן שמוכר לנו כיום עם קשתות מודרניות (חומרים חדישים יותר כמו סגסוגות של מתכות, שילוב של עץ וסיבי זכוכית). החוקים השתנו כמה וכמה פעמים במהלך השנים עד שנת '92 שבה גובשו חוקים מוסכמים בינלאומיים ועל ההחלטה שכל יצרן קשתות יחוייב לייצר קשתות עם "international fitting limbs" משמע: חיבור אוניברסלי בין גוף הקשת לכנפיים (נגיע להסברים טכניים מאכאניס בהמשך) כדי ליצור אחידות בספורט ולמנוע רמאויות כאלו ואחרות.

הספורט הנפלא הזה מחולק ע"פ עונות השנה: בחורף, (למועדונים שיש את האפשרות הזאת) יורים בתוך אולם סגור למרחק של 18 מ'. המטרה נראת כרמזור (שלוש מטרות נפרדות במאונך) כדי למנוע פגיעה של חץ בחץ והריסתו. יורים שלושה חצים ב"סט" כפול עשרה "סטים" משמע: שלושים חצים- ניקוד מקסימלי, 300 נק'... כל "סט" מוקצב בזמן של 120 שניות.

בקץ, יורים למרחקים מגוונים יותר: החל מ-30 מ' 50, 60 (לנשים ונוער עד גיל 19), 70 ועד 90 מ'. ישנם סוגים שונים של סבבי ירי. הראשון, הנקרא בשפת הקשתים "פיטא" (כמו ההתאחדות הבין לאומית) יורים בשני ימי תחרות: ביום הראשון למרחקים 70-90 מ' (גברים). נשים ונוער יורים 60-70 מ'. יורים שישה "סטים" של שישה חצים. ניקוד מקסימלי לטווח 360 נק' כל סט מוקצב בזמן של 4 דק'. ביום השני יורים לטווחים הקצרים יותר גם הנשים והנוער וגם הגברים בידד לטווחים של 30-50 מ'. בטווחים אלו יורים 3 חצים ב"סט" כפול 12 סטים, ניקוד מקסימלי לטווח 360 נק'. כל "סט" מוקצב בזמן של 120 שניות.

זהו סבב תחרות אישי ללא שיטת גמר ב"נוק-אוט", משמע: מחברים את התוצאות מכל הטווחים והם הניקוד הסופי. אין "זכיה" בטווח בודד. הקשת שירה את סכ"ה הנקודות הגבוהה ביותר בכל הטווחים הוא המנצח.

יש סבב תחרות שונה, הנקרא בשפת הקשתים "פעמיים 70". (להחזיק חזק, הסבר מסובך במקצת) במוקדמות, הקשתים יורים ביום אחד שני מקצים, בכל אחד מהמקצים שישה סטים של שישה חצים. לכל סט של שישה חצים מוקצב זמן של 4 דק' והניקוד המקסימלי 360 נק'. כאמור- יורים שני סבבים, ניקוד מקסימלי 720 נק'.

לאחר סיום המוקדמות, (ע"פ מספר הקשתים המשתתפים בתחרות) יש סבב "נוק-אוט" בהצלבה החל משמינית גמר (16 קשתים): הקשת סטיים את המוקדמות בניקוד הכללי הגבוהה ביותר (המדורג ראשון) יתחרה בשמינית הגמר בקשת שדורג במקום ה-16, בשיטת ההצלבה המקום השני כנגד המקום ה-15 וכו'...בשיויון, יש שובר שיויון ע"פ חץ נוסף.

בנוק-אוט יורים ארבעה סטים של שישה חצים, כל סט גם הוא מוקצב ב-4 דק'. ניקוד מקסימלי 120 נק'. הקשת שירה תוצאה גבוהה יותר מעפיל לשלב הבא. שיטת ההצלבה פועלת עד הגמר. הגמר מתנהל באופן זהה. חבל להסתבר בהסברים על שיויון מי שרוצה שיפנה אלי יקבל הסבר מנומק יותר... עד כאן הדברים היבשים על הספורט.

ענף הקשתות בישראל פעיל כמעט שני עשורים (עם העליה מברית המועצות) ופועלים בו כמה מועדונים מרכזיים: בתי-הלוחם של נצי צה"ל למיניהם, במרכז הארץ פועלים שלושה מועדונים גדולים - גבעתיים, ראש"צ ומודיעין. באזור הדרום פועל מועדון בערד ובצפון בחיפה.

קיימים הרבה מקומות בילוי שמחזיקים קשתות פשוטות כאטרקציה נחמדה למבקרים, כל יוזמה מבורכת מבחינתי, אך שימוש לא נכון בצידוי יכול ליצור פגיעות פיזיות בגוף הורה, וחס וחלילה בתאונה שיכולה במקרה הטוב להסתיים בפגיעה לא נעימה, שלא נדבר על מוות במקרה הרע בשל בטיחות לקויה. אז למען הסר צל של ספק, מי שרוצה לקבל חוויה מקצועית וכיפית באחת מוזמן לאחד מהמועדונים שצינו להלן ויכול לקבל את מלא התנאים יחד עם בטיחות מקסימלית, ובאמת לטעום מהספורט הכל כך מיוחד הזה במפגש ניסיון חינוך-מנ-סוף.

מי שבאמת מתאהב בספורט הזה וחושב על המשך בתחום (אחרי תשלום דמי חברות במועדון וביטוח) מקבל מהמועדון ציוד כולל שמאפשר לו להתאמן באופן מלא,

ולכן אין צורך בהוצאה כספית כבדה כדי לרכוש ציוד חובבני. המועדונים בארץ מתפקדים לא פחות טוב כמועדון חברתי בנוסף על האימונים עצמו. שלל אנשים מכל שכבות האוכלוסיה, מכל העדות והצבעים מגיעים למועדונים כדי להנות מהירי עצמו ומהחברה הסובבת. יש אווירה מאוד חמה ומקבלת בין חברי המועדון, ישנה גם חברות לא פחות טובה בין חברי מועדונים שונים בארץ! אין ספק שאימון הקשתות גורם ל"ניתוק" מהסביבה היום יומית שלנו: מקבלים חופש מהעבודה, משפחה, סביבה רועשת וכל הדברים שבא לנו להוציא מהראש ל כמה שעות ביום. ההרגשה בסוף האימונים טובה מאוד, גם אם לא פגענו הכי טוב וקצת כאב הגוף, הנפש בריאה... הסביבה השקטה של המועדון, ההומור והחברות בין הקשתים היא מיוחדת במינה, יש אינטראקציה בין גברים ונשים בקשת גילאים רחבה מאוד (החל מבני נוער בני 14-18 ועד פנסיונרים בני 60+) תוך כדי משאי שיחה אין סופיים והומור פנימי מאוד שנון ומצחיק. אין ספק שמועדוני הקשתות מהווים משפחה מאוד נחמדה ואלטרנטיבית להרבה אנשים.. תראו איך שהספורט יכול לקרב בין אנשים.

עכשיו, למה אין קשתים ישראלים באולימפיאדה אתם שואלים? הינה התשובה:

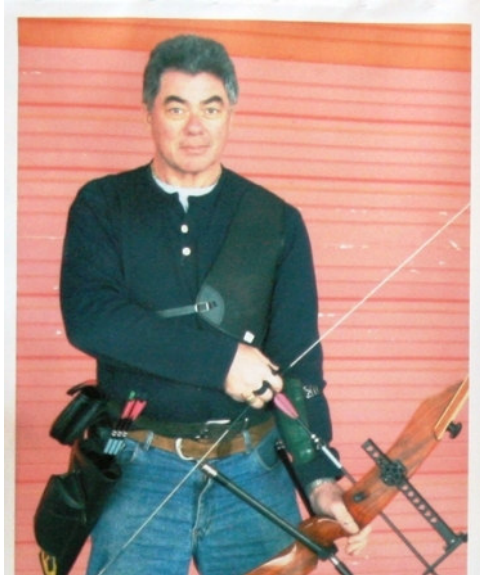
כאב להודות בזה, אנחנו לא מספיק טובים. בארץ כיום יש מספר קשתים שנספר על ידי אחת (אולי טיפה יותר) שמשותפים לרמה בין לאומית. ויש הרבה מכשולים שהם נדרשים לעבור כדי להתקבל לסגל האולימפי. "היחידה לספורט הישגי משמשת כזרוע המקצועית של הוועד האולימפי בשיתוף עם מינהל הספורט. היחידה מטפלת בשיתוף עם האיגודים ב-100 ספורטאים בממוצע, המחולקים לסגלים: יהלום, זהב, כסף, נוער מיוחד ועתודה. הכניסה לסגלים היא באמצעות קריטריונים מסודרים המפורסמים בכל שנה ומחייבים הישגים באליפויות בינלאומיות, ביניהן אליפות אירופה ועולם, טורנירים ברמת סופר A-A-, שנבדקו ואושרו על ידי היחידה לספורט הישגי." בארץ יש כמה בעיות מרכזיות בספורט המונעות התקדמות לרמה בין לאומית: חסור במאמנים – בכל מועדון יש מאמן אחד במקרה הטוב (יש מאמנים העובדים בשני מועדונים במקביל) כך שתוכנית אימונים אישית והתקדמות מרשימה מושגת רק לאחר זמן ארוך. כאשר יהיו מאמנים נוספים, העומס על המאמן יופחת וכל קשת יקבל זמן אימון אישי ארוך יותר, דבר שיוביל לעליה באיכות האימון וביעילותו. איגוד – כיום, איגוד הקשתות נמצא בשלב ביניים שלי באופן אישי הוא לא ברור, בשורה התחתונה האיגוד לא פעיל. (זהו נושא כאוב בקרב הספורטאים, מעין פצע פתוח שכה...)

כאשר האיגוד לא פעיל, יש בעיות רבות מבחינת רשם העמותות וקבלת מימון ממשלתי. בשורה התחתונה, ללא איגוד הספורט בעצם לא קיים למוכר באופן פורמאלי, דבר שמקשה על השגת תשומת לב מצד הוועד האולימפי שישלח משלחות ישראליות לתחרויות בין לאומיות כדי לקבל את הקריטריונים. מימון/תיקוב – כשאין הכרה פורמאלית בענף המדינה לא ממנת את הענף ולכן הספורט לא יכול להתפתח ללא מימון ממשלתי! ציוד חדש/מלאי/חלפים וכו' למועדונים נרכש מכספים של חברי המועדון (דמי חבר חודשיים) בלבד, אין מימון ממשלתי בכלל! דבר המקשה מאוד על ניהול מועדון שיכול "לנשום". כל פרט שחסר לקשת יחיד צריך להירכש על-ידו באופן ספציפי, המועדון לא יכול לספק לו את הציוד הנ"ל. יש לציין שיש עיריות שכן משתפות פעילות עם הענף וכן מתקצבות את הספורט בסכומים כאלה ואחרים, וכן יוצאת משלחת של המועדון פעם בשנה כדי להתחרות בחו"ל בסבסוד העירייה.

אלו היתרונות על קצה המזלג למה אין קשתים ישראלים באולימפיאדה. אולי כאשר חלק מן הבעיות שצוינו להעיל יפתרו, נזכר להרים את הראש באולימפיאדת לונדון 2012 או בזאת שאחריה ונציץ על דגל ישראל שיתנפנף ברוח במגרש הקשתות ונוכל כל עם ישראל להחזיק אצבעות לקשת ישראל שביטח יהיה אלמוני מוחלט למדינה שלמה, להחזיק אצבעות שגם הוא אולי יעמוד על הפודיום והתקווה שלם תנצח!

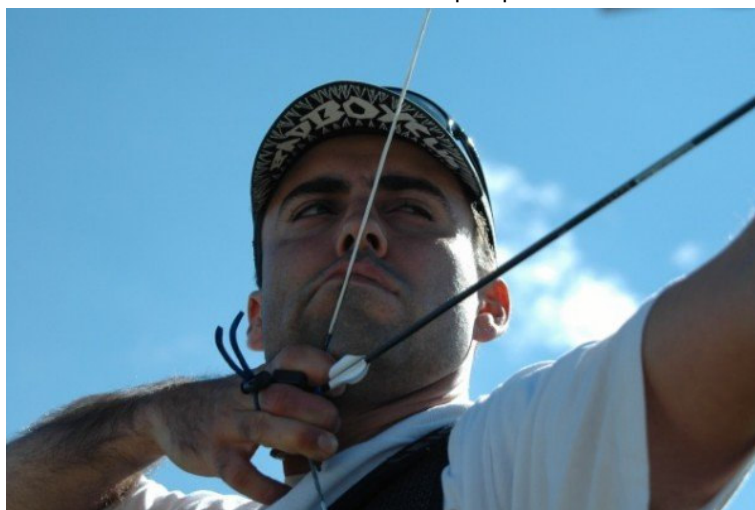
לסיום אני רוצה לגעת בנושא קצת יותר עוצב. שני אנשים שהקדישו את חייהם לפיתוח הקשתות בארץ הקודש ונכנעו אחרי מאבק ממושך למחלת הסרטן. (בבקשה הקדישו 5 דק' מזמנכם לאדם המיוחד הזה ותקראו את הכתבה המצורפת בקישור)

ג'ון מאיירס ז"ל, מייסד מועדון קשתי מודיעין. עלה מבריטניה לארץ. בחור כארז משכמו ומעלה. בתור נער מתבגר בן 14 החלתי את דרכי השניה (אחרי פרישה של שנה מהספורט) אצלו במועדון. אדם באמצע שנות ה-50 לחיי, צעיר בנפשו עם מקטרת ביד וחיך אופייני במבטא בריטי קל. הוא הכניס אותי למועדון הצעיר, כאורח כבוד. כל אחד בשביל ג'ון היה מלך העולם. הוא דאג להפוך את העולם כדי שנוכל להמשיך ולהתקדם בספורט וזה כלל הזמנות ציוד באופן מיוחד עבורנו ממועדונים אחרים ועד הוצאת כספיות מכיסו הפרטי. זכיתי להכיר את ג'ון רק שנתיים וכמה חודשים...הוא האיש שהחזיק אותי בקשתות בכל מחיר. את חזונו אני מגשים עד היום ונשאתי תארים רבים בשמו למענו ולמען המועדון. בגיל 57 נפטר ממחלת הסרטן, איש משפחה חם ואוהב שהשאר מאחוריו את אוהביו הרבים. כיום המועדון נקרא "מועדון קשתי מודיעין על שם ג'ון מאיירס". המועדון פועל באיזור התעשייה "שילת" במודיעין. המועדון עובר שינויים והופך למועדון מתקדם ומקצועי יותר.

לא הכרתי את ירון באופן "אישי" יותר מאשר לחיצות ידיים ו"שלום שלום" פה ושם. כשהייתי בן 10-11 הייה לי מדריך בקבוץ שהכיר אותו מעבודתו בווינגייט וככה למדתי להכיר אותו יותר ויותר, הוא הייה אדם שקט ומקצועי שאהב את הספורט ואת החיים. אין לי חוות דעת על התנהלותו בספורט כי לא הכרתי אותו מספיק אך כיום נשאר רק סיפורים...

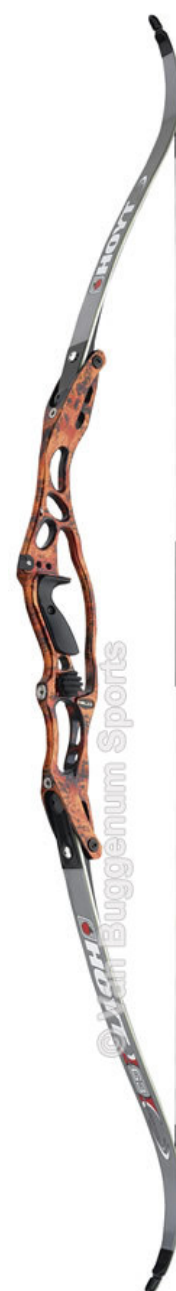
ירון קולסניק ז"ל נחשב לעילוי בתחום החץ וקשת והיה אחד הפעילים הבכירים באיגוד החץ וקשת...הוא השתייך לצמרת העולמית בענף החץ וקשת והחזיק בכל תשעת שיאי ישראל האינדיבידואליים והשתייך דרך קבע לבחורת ישראל (שאותה אימן בין 2004 ל-2006). קולסניק, יליד אוקראינה, היה ספורטאי מוערך ביותר ותרם לפיתוח הענף בשני העשורים האחרונים. הוא היה ספורטאי בכיר בירי בחץ וקשת ולאף ישראל בכל השנים שבהן התחרה. במשך תקופה ארוכה היה קולסניק מדורג 33 בעולם, זכה באליפות האוניברסיאדה בפאריס ולאחר מכן הגיע למקום השלישי במסגרת אותה תחרות בטיוואן. הוא עבד גם כמאמן בשיקום נכים בבית הלוחם בירושלים באמצעות קשתות. בגיל 35 נכנע ירון קולסניק למחלת הסרטן, השאיר מאחוריו אישה צעירה ותינוקת קטנה, ומועדון שלם כואב.

מעובד מתוך "מאמרים".

הסברים טכניים:

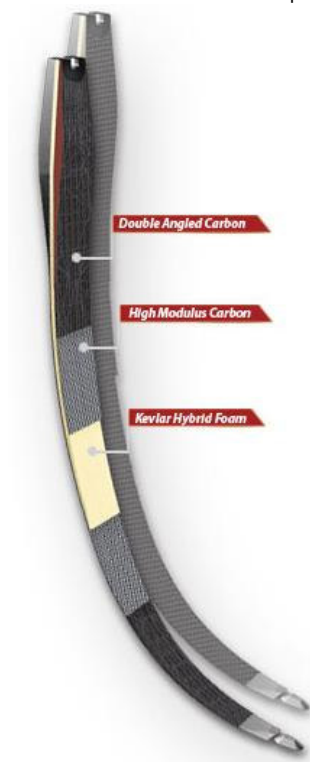
זאת קשת ריקרב אולימפית מודרנית: הספציפית הזאת - גוף אלומיניום תעופתי (חריטת מחשב שלושה צירים), כנפיים בטכנולוגיה מתקדמת, שכבות קרבון וקצף פולימרי (foam) מחוברת בשרף אפוקסי.

זאת המחשה של גוף קשת מודרני מאוד בצילום רנטגן- שלד קרבון (סיבי פחמן) עטוף באלומיניום - הטכנולוגיה הזאת סודית כמו המתכון של קוקה קולה לערך...

המחשה של זוג כנפיים (limbs) מודרניות, שכבות של קרבון וקצף קבלאר (סוג של פולימר) החומר שממנו עשויים אפודי מגן. השכבות גם הן מחוברות בשרף אפוקסי.

(אני) יורה בקשת ריקרב "קומפלט"

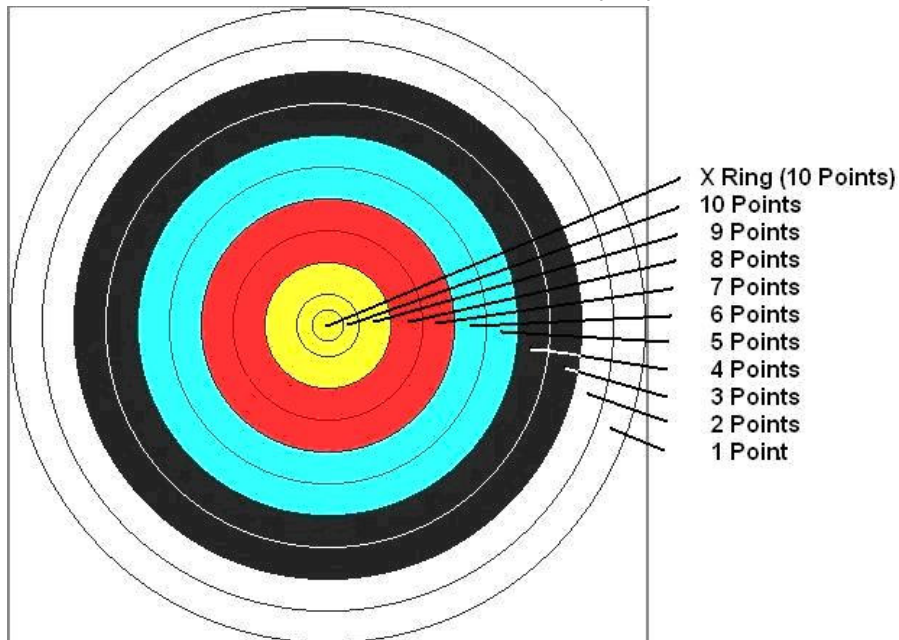

מטרת "רמזור" למרחק 18 מ'

This 3 spot vertical face has become the face of choice for organisers of FITA 18m events as it prevents damage to competitor's arrows and prolongs the lifespan of indoor target bosses .Features only the 10-6 point scoring zones with inner gold X ring (Size: 22cm width x 68cm height (approx

מטרת 10-0: הסברי ניקוד.

יש עוד שלל ציוד נלווה לירי החל ממאזנות ומייצבים, בולמי זעזועים, כוונות וחצים בטכנולוגיות שונות, מגנים שונים וכו'.. הסכומים נעים מכמה עשרות שקלים לפריטים קטנים וכמה אלפים ליקרים והגדולים. יש גם פריטים קטנים ויקרים, אל דאגה

הכתבה נכתבה על ידי דגן עלי. מי שרצה מידע נוסף על הספורט ולאו על המועדונים השונים בארץ מוזמן לשלוח לי מייל Dugimax@gmail.com ולקבל תשובות לכל השאלות

נ.ב: מי שרצה לפרסם אחרי את כתבתו, אנא השאר את הכתבה הזאת באוויר בבקשה שלושה- ארבעה ימים (אם אפשר יותר, תבורך). גם ככה הספורט לא זוכה לחשיפה יתרה, אז לפחות כאן...

נכתב על ידי טליק, ספורטאי כורסא , 13/8/2008 15:41

[25 תגובות](#) [הצג תגובות כאן](#) [הוסף תגובה](#) [1 הפניות \(TrackBack\)](#) [לכאן](#) [קישור ישיר לקטע](#) [שלח לשווה קריאה](#) [המלץ על הקטע](#) [לקטע הקודם](#) [לקטע הבא](#) [בלוג המלא](#)

3,319

© הזכויות לתכנים בעמוד זה שייכות לטליק, ספורטאי כורסא אלא אם ציין אחרת
האחריות לתכנים בעמוד זה חלה על טליק, ספורטאי כורסא ועליו/ה בלבד
כל הזכויות שמורות © 2009 נענע 10 בע"מ